

The Effects of Memory Rehabilitation on the Executive Function of Response Inhibition in Children With Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder

*Jafari Nodoushan F¹, Saeedmanesh M², Demehri F³

Author Address

1. MSc in General Psychology, Science and Arts University, Yazd, Iran;

2. PhD in Cognitive Neuroscience, Assistant Professor, Department of Psychology, Science and Arts University, Yazd, Iran;

3. PhD of Exceptional Children, Science and Arts University, Yazd, Iran.

*Corresponding author's email: f.jafari1994@mail.com

Received: 2019 December 30; Accepted: 2020 June 7

Abstract

Background & Objectives: Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder (ADHD) is among the most common behavioral and developmental conditions and among the reasons for referring them to psychiatrists and psychologists. Patients with ADHD encounter defects in the function of executive defects, i.e., among the signs of ADHD. Response suppression, as the ability to stop or avoid current responses, is a critical component of executive function in the behavioral discipline. Considering the high prevalence of the disorder, the lack of attention-deficit/hyperactivity, the individuals' characteristics adversely impact the academic and social skills; thus, highlighting the necessity of early intervention and design appropriate methods of training and therapy to improve the symptoms of this disorder, which remain as weaknesses in the functioning of various cognitive aspects, i.e., of special importance. It is also called cognitive rehabilitation, as well as cognitive enhancements. The present research aimed to study the effects of memory rehabilitation on response performance in children with ADHD.

Methods: This was a quasi-experimental study with pretest-posttest and a control group design. The statistical population consists of all students, aged 7–11 years with ADHD, in Yazd City, Iran, in 2017–2018. Overall, 30 samples were selected by the convenience sampling method and randomly divided into two groups of (15) experiments (8 boys & 7 girls) and control (9 boys & 6 girls). The two groups were identical, respecting age, wisdom, and practicality. The criteria for entry to the research were providing informed consent forms by parents and children and having at least %50 of the signs of ADHD based on the Canners' Parent Rate Scale-Revised (CPRS-R; Conners, 1997). The exclusion criteria included the lack of parents' or students' consent to complete the questionnaire, the absence of medical and psychiatric conditions, non-catching learning disorders, and intellectual disabilities. Children's behavioral symptoms were assessed by the CPRS-R and the response function by the Stroop Test (Stroop, 1935). Before inspiring intervention for the test group, the Stroop Test (Stroop, 1935) was presented to two Test groups and the control group (first time). The control group received no intervention. Rehabilitation homework was presented to the experimental group three times a week for ten 30-minute sessions. Both groups were re-evaluated after the sixth rehabilitation session of the experimental group (second shift evaluation) and after the end of the rehabilitation sessions (third shift evaluation). The data of this study were analyzed using descriptive statistics (mean & standard deviation) and inferential statistics, including Independent Samples t-test, repeated-measures Analysis of Variance (ANOVA), and LSD post hoc test at $p < 0.05$ using SPSS.

Results: The obtained results indicated that the effect of the group on attention accuracy ($p = 0.020$) and speed of attention ($p = 0.040$) was significantly different between the study groups in the three evaluation sessions. Based on the effects within the group, there was a significant difference in attention accuracy ($p = 0.003$) and speed of attention ($p = 0.030$) between the three evaluation times. The effect of time and group interaction on attention accuracy ($p = 0.030$) and attention speed ($p = 0.020$) was significant. There was also a significant difference between the first and third evaluation sessions in attention accuracy ($p = 0.030$) and attention speed ($p = 0.028$). Based on the comparison of mean scores, the subjects' attention accuracy and speed of attention increased after cognitive rehabilitation for the third time.

Conclusion: According to the findings, memory rehabilitation effectively improves response inhibition in children with ADHD.

Keywords: Cognitive rehabilitation, Executive functions, Response inhibition, Attention deficit hyperactivity disorder.

بررسی اثربخشی توانبخشی حافظه بر عملکرد اجرایی بازداری پاسخ در کودکان مبتلا به نقص توجه/بیش‌فعالی

*فاطمه جعفری ندوشن^۱، محسن سعیدمنش^۲، فرنگیس دمه‌ری^۳

توضیحات نویسندگان

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه علم و هنر یزد، ایران؛
۲. دکتری علوم اعصاب‌شناختی، استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه علم و هنر یزد، ایران؛
۳. دکتری کودکان استثنایی، استادیار گروه آموزشی، دانشگاه علم و هنر یزد، ایران.
*رایانامه نویسنده مسئول: F.jafari1994@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹ دی ۱۳۹۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۸ خرداد ۱۳۹۹

چکیده

زمینه و هدف: کودکان با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی معمولاً در کارکردهای اجرایی نقص دارند. هدف از این پژوهش بررسی اثربخشی توانبخشی حافظه بر عملکرد اجرایی بازداری پاسخ در کودکان مبتلا به نقص توجه/بیش‌فعالی بود.

روش بررسی: روش پژوهش نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون همراه با گروه گواه بود. جامعه آماری را تمامی دانش‌آموزان ۷ تا ۱۱ ساله مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی تشکیل دادند که در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ در ناحیه دو در یزد مشغول به تحصیل بودند. از بین آن‌ها سی نفر به‌طور تصادفی انتخاب شدند و در گروه گواه و گروه آزمایش قرار گرفتند (هر گروه پانزده نفر). دو گروه از نظر سن و هوش کلامی و عملی همسان‌سازی شدند. علائم رفتاری کودکان مبتلا با استفاده از مقیاس درجه‌بندی کانرز برای والدین-تجدیدنظرشده (کانرز، ۱۹۹۷) و عملکرد بازداری پاسخ با استفاده از آزمون استروپ (استروپ، ۱۹۳۵) ارزیابی شد. تکالیف توانبخشی صرفاً برای گروه آزمایش سه بار در هفته طی ده جلسه سی دقیقه‌ای ارائه شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با آزمون تی مستقل، تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر و آزمون تعقیبی LSD در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ در سطح معناداری ۰/۰۵ انجام شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد، اثر گروه بر متغیرهای دقت توجه ($p=0/020$) و سرعت توجه ($p=0/040$) در سه نوبت ارزیابی بین دو گروه تفاوت معنادار داشت. براساس اثرات درون‌گروهی، در متغیرهای دقت توجه ($p=0/003$) و سرعت توجه ($p=0/030$) بین سه نوبت ارزیابی تفاوت معنادار وجود داشت. اثر تعامل زمان و گروه بر متغیرهای دقت توجه ($p=0/030$) و سرعت توجه ($p=0/020$) معنادار بود. همچنین در متغیرهای دقت توجه ($p=0/030$) و سرعت توجه ($p=0/028$) بین نوبت ارزیابی اول و سوم تفاوت معنادار وجود داشت؛ به‌طوری‌که دقت توجه و سرعت توجه آزمودنی‌ها پس از توانبخشی شناختی نوبت سوم افزایش یافت.

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های این پژوهش نتیجه گرفته می‌شود که برنامه توانبخشی حافظه بر بهبود عملکرد اجرایی بازداری پاسخ کودکان با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی اثربخشی دارد.

کلیدواژه‌ها: توانبخشی شناختی، عملکردهای اجرایی، بازداری پاسخ، اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی.

اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی (ADHD)^۱ از اختلالات رفتاری و رشدی بسیار شایع بوده و یکی از دلایل مراجعه افراد به روان‌پزشک و روان‌شناس است (۱). مطابق با پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-5)^۲ این اختلال را می‌توان پیش از سن مدرسه تشخیص داد (۲). میزان شیوع اختلال مذکور در حدود ۱۰ درصد برآورد می‌شود که با امتداد آن در دوران جوانی و بزرگسالی همراه است (۳). با توجه به شیوع زیاد اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی، ویژگی‌های افراد مبتلا و تأثیر نامطلوب آن بر مهارت‌های تحصیلی و اجتماعی، ضرورت مداخله زودهنگام و طراحی روش‌های مناسب آموزشی و درمانی به‌منظور بهبود نشانه‌های این اختلال مانند ضعف در کارکردهای شناختی مختلف اهمیت ویژه‌ای دارد (۴).

تحقیقات نشان می‌دهد، بیماران مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی در کارکردهای اجرایی دارای نقص هستند و نقص در کارکردهای اجرایی یکی از نشانه‌های اختلال مذکور محسوب می‌شود (۵). کارکردهای اجرایی فرایندهای شناختی سطح بالا هستند و به فرد اجازه داشتن اقدامات هدفمند را می‌دهند (۶). بازداری پاسخ به‌عنوان توانایی توقف یا خودداری کردن از پاسخ جاری خوب یادگیری (۷)، یکی از مؤلفه‌های مهم کارکرد اجرایی در خودتنظیمی رفتاری است (۸). دانش‌آموزان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی در فرایند بازداری دچار مشکل هستند و به‌راحتی توسط محرک‌های مزاحم حواسشان پرت می‌شود. توانایی برای سرکوب کردن افکار، اعمال و هیجانات از مؤلفه‌های اصلی بازداری و به‌منزله تنظیم‌کننده اصلی رفتار است؛ بنابراین اگر بازداری مناسب وجود نداشته باشد، بدیهی است که دانش‌آموز در زمینه توانایی در برنامه‌ریزی، پیگیری اهداف و دیگر مهارت‌های اجرایی دچار مشکل بسیار خواهد شد (۹).

ازجمله تکنیک‌های مدنظر برای بهبود و تقویت کارکردهای شناختی، توانبخشی شناختی^۳ است. توانبخشی شناختی برای دستیابی به این هدف از دو روش جبرانی و ترمیمی استفاده می‌کند. اخیراً با پیشرفت‌های اتفاق‌افتاده در حوزه دانش انعطاف‌پذیری در سیستم عصبی، توجه روزافزونی به روش ترمیم در توانبخشی شده است (۷). توانبخشی شناختی مبتنی بر ترمیم، به‌طور معمول شامل مجموعه‌ای از تکالیف برای عملکردهای شناختی خاص مثل حافظه، توجه، حل مسئله و... می‌شود. تکالیف ممکن است به‌شیوه قلم‌کاغذی، کامپیوتری یا مشابه فعالیت‌های روزانه باشد و از سطوح ساده آغاز شود و تا سطوح پیچیده ادامه یابد (۱۰).

در روش ترمیم با استفاده از انعطاف‌پذیری شبکه‌های عصبی، اقدام به بهبود یا بازگردانی توانایی از طریق تمرین گسترده و مداوم حوزه خاص آسیب‌دیده می‌شود. انعطاف‌پذیری سیستم عصبی این فرصت را فراهم می‌آورد که فرد مهارت‌های جدید را یاد بگیرد، اطلاعات را به یاد بیاورد و شبکه‌های عصبی را بازسازماندهی کند (۱۱). شواهد عصب‌شناختی

بیانگر آن است که پس از آموزش شناختی تغییر کارکردهای اجرایی در ابعاد مغزی نیز صورت می‌گیرد (۱۲). هواکزما و همکاران به این نتیجه دست یافتند که آموزش شناختی اثراتی مشابه با مصرف متیل‌فنیدیت ایجاد می‌کند؛ چون بر نواحی مغزی که در اختلال نقص دارند، اثر می‌گذارد. به‌علاوه آموزش شناختی می‌تواند با تغییرات در تعداد گیرنده‌های دوپامینی همراه باشد و حجم این گیرنده‌ها را در ناحیه پیش‌پیشانی و آهیانه افزایش دهد. این انعطاف‌پذیری در گیرنده‌ها، تعامل بین فعالیت مغزی و بیوشیمی مغز را نشان می‌دهد. بررسی اثر ده جلسه آموزش شناختی بر نوزده کودک دارای نقص توجه/بیش‌فعالی با استفاده از تصویربرداری تشدید مغناطیسی کارکردی^۴ (fMRI) مشخص کرد، فعالیت در ساختارهای نورونی مرتبط با این اختلال افزایش می‌یابد. بهبود توانایی شناختی بازداری با افزایش فعالیت در قشر حلقه‌ای پیشانی^۵، قشر پیشانی قدامی^۶، ناحیه گیجگاهی میانی^۷، و قشر پایین گیجگاهی^۸ همراه است. تکالیف توجهی منجر به افزایش فعالیت در مخچه می‌شود (۱۲).

در پژوهش تراورسو و همکاران با بررسی آموزش کارکردهای اجرایی از طریق نرم‌افزار مشاهده شد که در توانایی‌های بازداری و به تأخیر انداختن پاداش کودکان تغییر معناداری ایجاد شده است (۱۳). بیکیک و همکاران با استفاده از برنامه اکتیویت به مداخله روی هفتاد کودک با اختلال نقص توجه و بیش‌فعالی ۶ تا ۱۳ سال برای هشت هفته پرداختند. این برنامه کامپیوتری بر آموزش حافظه کاری، تغییر توجه و بازداری متمرکز است. پیگیری‌ها در هشت، دوازده و بیست‌وچهار هفته بعد از مداخله صورت گرفت. این مداخله هیچ تأثیری بر توانایی‌های شناختی و همچنین کارکردهای اجرایی گزارش شده توسط والدین نداشت (۱۴). در مطالعه استیگر و همکاران درباره بررسی تأثیر استفاده از برنامه تکلیف شناختی حافظه کاری^۹ بر کارکردهای اجرایی ازجمله بازداری، تأثیر معناداری مشاهده نشد (۱۵). پژوهش نجارزادگان و همکاران روی مشکلات و نشانگان رفتاری کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی صورت گرفت. نتایج نشان داد، درمان توانبخشی شناختی حافظه کاری موجب بهبود علائم رفتاری کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی شده است (۱۶). همچنین در پژوهش مقصودلو و همکاران مشخص شد، توانبخشی ترمیمی به‌طور معناداری منجر به بهبود کارکردهای اجرایی و کاهش نشانه‌های نقص توجه/بیش‌فعالی می‌شود (۱۰).

نتایج به‌دست‌آمده از پژوهش‌های مذکور حاکی از اثربخشی این آموزش‌ها روی نشانه‌ها بر کارکردهای شناختی و نشانگان اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی است. برنامه‌های توانبخشی شناختی به‌خصوص در حوزه اختلالات رشدی تکاملی مثل اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی روزبه‌روز گسترده‌تر می‌شود؛ همچنین از آنجاکه اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی زندگی کودکان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، ضرورت انجام تحقیقات در حوزه این اختلال پررنگ‌تر می‌شود؛ بنابراین

۶. Superior frontal

۷. Middle temporal

۸. Inferior frontal

۹. Cognitive Working Memory Task (CWMT)

۱. Attention Deficit/hyperactivity Disorder (ADHD)

۲. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder-5th Edition

۳. Cognitive Rehabilitation Therapy (CRT)

۴.

۵. Orbitofrontal

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی برنامه توانبخشی حافظه بر عملکرد اجرایی بازداری پاسخ در کودکان مبتلا به نقص توجه/بیش فعال انجام شد.

۲ روش بررسی

روش این پژوهش، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون همراه با گروه گواه بود. جامعه آماری را همه دانش آموزان ۷ تا ۱۱ سال مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی تشکیل دادند که در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ در ناحیه دو در یزد مشغول به تحصیل بودند. براساس معیار حداقل مقدار حجم نمونه در تحقیقات آزمایشی (۱۷)، سی نفر از کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی به عنوان نمونه به طور تصادفی در گروه آزمایش (پانزده نفر) و گروه گواه (پانزده نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش هشت پسر و هفت دختر و گروه گواه نه پسر و شش دختر بودند. گروه آزمایش و گروه گواه از نظر سن و هوش کلامی و عملی همسان سازی شدند.

ملاک های ورود دانش آموزان به پژوهش عبارت بود از: دریافت رضایت نامه اختیاری و آگاهانه از والدین؛ تمایل کودکان به شرکت در پژوهش؛ دارا بودن حداقل ۵۰ درصد از نشانه های اختلال نقص توجه/بیش فعالی براساس مقیاس درجه بندی کانرز برای والدین- تجدیدنظر شده^۱ (۱۸). در صورت علاقه نداشتن والدین یا دانش آموزان به تکمیل کردن پرسش نامه یا وجود هرگونه اختلال پزشکی و روان پزشکی، اختلال یادگیری و عقب ماندگی ذهنی دانش آموزان از پژوهش خارج شدند.

ابتدا فرم رضایت از شرکت در تحقیق توسط والدین کودکان تکمیل شد. گروه نمونه به روش در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه قرار گرفتند. برای گروه آزمایش، برنامه توانبخشی حافظه روی کامپیوتر نصب شد و نحوه اجرای هریک از تکالیف برای کودکان توضیح داده شد. قبل از مداخله توانبخشی برای گروه آزمایش، آزمون استروپ^۲ (۱۹) برای گروه آزمایش و گروه گواه انجام گرفت (ارزیابی نوبت اول). گروه گواه هیچ گونه مداخله ای دریافت نکرد. تکالیف توانبخشی برای گروه آزمایش سه بار در هفته طی ده جلسه سی دقیقه ای ارائه شد. پس از جلسه ششم توانبخشی گروه آزمایش (ارزیابی نوبت دوم) و پس از اتمام جلسات توانبخشی (ارزیابی نوبت سوم)، هر دو گروه مجدداً ارزیابی شدند.

در این پژوهش برای جمع آوری داده ها ابزارها و مداخله زیر به کار رفت. - پرسش نامه مشخصات فردی: این پرسش نامه توسط پژوهشگر ساخته شد و حاوی اطلاعات فردی بود و از دو قسمت الف و ب تشکیل شد. در قسمت الف، اطلاعات مرتبط با والدین و در قسمت ب اطلاعات مرتبط با کودک دریافت شد. با این پرسش نامه، اطلاعات توصیفی شامل سن، سطح تحصیلات والدین و اشتغال جمع آوری شد. - مقیاس درجه بندی کانرز برای والدین- تجدیدنظر شده: این مقیاس که توسط کانرز در سال ۱۹۹۷ تهیه شد، مقیاس متداول تر درجه بندی

اختلال نقص توجه/بیش فعالی از نگاه والدین است (۱۸). این پرسش نامه ۲۷ سؤال دارد و دارای طیف لیکرتی چهار درجه ای شامل هرگز، گاه گاهی، اغلب و خیلی زیاد است که توسط مادران تکمیل می شود؛ همچنین دارای چهار زیرمقیاس نقص توجه، بیش فعالی/تکانشگری و نافرمانی مقابله ای است. محاسبه نمره خام آزمودنی در هر زیرمقیاس از مجموع درجه بندی های والدین از صفر تا ۳ در عبارات مربوط به آن زیرمقیاس صورت می گیرد و سپس براساس سن و جنس به نمرات معیار تی تبدیل می شود. نمره معیار مساوی یا بیشتر از ۶۵ معمولاً نشان دهنده مشکلات بالینی در آن زیرمقیاس است (۱۸). ضریب پایایی درونی این پرسش نامه با دامنه ای از ۰/۷۵ تا ۰/۹ گزارش شد. همچنین روایی سازه پرسش نامه از روش های تحلیل عوامل به دست آمد. توانایی پرسش نامه در تمایز افراد مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش فعالی از عادی و دیگر گروه های بالینی به تأیید رسید (۲۰). در ایران توسط زرگری نژاد و یزدان دوست ضریب همبستگی سؤال های پرسش نامه با نمره کل آن بین ۰/۳۸ تا ۰/۶۸، ضریب پایایی کل ۰/۸۹، خرده مقیاس نقص توجه ۰/۸۳، بیش فعالی/تکانشگری ۰/۸۲ و نافرمانی مقابله ای ۰/۸ محاسبه شد (۲۱).

- آزمون استروپ: آزمون استروپ اولین بار توسط ردیلی استروپ در سال ۱۹۳۵ برای اندازه گیری توانایی پاسخ سرعت و دقت توجه انتخابی و تغییر پذیری شناختی ساخته شد. در این آزمون نام یک رنگ (مثلاً سبز) با جوهر متفاوت (مثلاً قرمز) نوشته می شود و فرد باید به جای خواندن کلمه، رنگ آن را بگوید (۱۹). در پژوهش حاضر، نوع رایانه ای آزمون استروپ به کار رفت. به این ترتیب که آزمودنی به جای نام بردن رنگ کلید مربوط آن را بر صفحه کامپیوتر فشار داد. این آزمون از آزمون های بسیار مهمی است که برای اندازه گیری بازداری پاسخ از آن استفاده می شود. این آزمون به صورت نرم افزار است. طولانی بودن میانگین مدت زمان پاسخ (برحسب ثانیه) به محرک ناهمخوان، در مقایسه با همخوان، شاخصی برای ارزیابی سرعت توجه و دقت توجه محسوب می شود (۲۲). بررسی اعتبار این آزمون در ایران توسط خدادادی و همکاران از طریق بازآزمایی در دامنه ای از ۸۰ تا ۹۰ درصد گزارش شد (۲۲).

- برنامه توانبخشی حافظه: بسته توانبخشی شناختی توجه و حافظه (آرام)^۳، نرم افزاری کاربردی است که توسط نجاتی در سال ۱۳۹۶ برای قسمتی از برنامه مداخلاتی آموزش عصب شناختی و لذت بخش توجه ساخته شد (۲۳). تکالیف این بسته از آسان به سخت طبقه بندی می شود و به دلیل اینکه استفاده از آن نیازمند توانایی خواندن و نوشتن نیست، برای تمامی رده های سنی چهار سال به بعد کاربردی است. پژوهش های مقصودلو و همکاران (۱۰) و نجارزادگان و همکاران (۱۶) اثربخشی این بسته آموزشی را تأیید کردند. این تکالیف به صورت سلسله مراتبی از آسان به سخت درجه بندی می شود. آغاز تکالیف از سطحی است که انجام آن ها برای کودک راحت و پاداش دهنده باشد و سپس مبتنی بر عملکرد آزمودنی در ادامه تکالیف سخت تر می شود.

1. Canners' Parent Rate Scale-Revised (CPRS-R)

2. Stroop Test

3. Attentive Rehabilitation of Attention and Memory (ARAM)

تکالیف این بسته آموزشی فرح بخش است و محرک های جذاب دارد. می گیرد. تکلیف فیس^۱ برای توانایی تغییر توجه؛ تکلیف هوم برای توجه پایدار^۲؛ تکلیف پک^۳ برای بازداری؛ تکلیف جدول برای حافظه کاری (۲۳). شرح تکالیف و جلسات اجرایی برنامه توانبخشی حافظه در جدول ۱ مشاهده می شود.

جدول ۱. شرح تکالیف و جلسات برنامه توانبخشی حافظه

جلسات	نوع تکلیف	کارکرد شناختی هدف	شرح
اول و دوم	تکلیف مرتب کردن صورت	تغییر توجه	در این تکلیف آزمودنی باید تصویر صورت ها را براساس تظاهرات هیجانی آنها (شاد، ناراحت، خنثی)، رنگ مو (سبز، سیاه، سفید) و رنگ چهره (سیاه، سفید، زرد) در طبقات مختلف براساس قانون ارائه شده مرتب کند. این تکلیف شامل محرک هدفی است که دائم تغییر می کند.
سوم و چهارم و پنجم	تکلیف بسته بندی	بازداری	آزمودنی باید مشابه تصویر را از بین محرک های پایین صفحه بیابد. مهم است که زمان انتخاب به نوع محرک هدف توجه داشته باشد.
ششم و هفتم و هشتم	تکلیف پنجره های مشابه	حافظه کاری	در این تکلیف تصاویری در خانه های جدول وجود دارد که پوشیده شده است و آزمودنی باید تصاویر مشابه هم را در جدول پیدا کند.
نهم و دهم	تکلیف پیدا کردن خانه	توجه پایدار	آزمودنی باید تصویر هدف را که هر جزء آن دارای رنگ متفاوتی است، از بین چندین ردیف تصویر که از لحاظ شکل مشابه ولی در رنگ تفاوت دارند، پیدا کند.

گروه آزمایش $10/83 \pm 2/64$ و در گروه گواه $9/55 \pm 2/05$ بود. به منظور بررسی تفاوت متغیرهای سن و هوش کلامی و هوش عملی در گروه آزمایش و گروه گواه، آزمون تی مستقل به کار رفت. نتایج نشان داد، بین گروه آزمایش و گروه گواه تفاوت معناداری در متغیرهای هوش کلامی و هوش عملی و سن وجود نداشت ($p > 0/05$).

برای بررسی تفاوت گروه آزمایش و گروه گواه در متغیرهای دقت توجه و سرعت توجه در نوبت اول (قبل از شروع توانبخشی شناختی) از آزمون تی مستقل استفاده شد. نتایج مشخص کرد، گروه گواه و گروه آزمایش قبل از شروع درمان (ارزیابی اول) در هیچ کدام از متغیرها تفاوت معناداری نداشتند ($p > 0/05$).

در جدول ۲ میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش در هر سه مرحله ارزیابی در گروه گواه و گروه آزمایش مشاهده می شود.

داده های این پژوهش با استفاده از شاخص های آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی شامل آزمون آماری تی مستقل، تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و آزمون تعقیبی LSD در سطح معناداری ($p < 0/05$) به کمک نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ تجزیه و تحلیل شدند.

۳ یافته ها

گروه آزمایش هشت پسر و هفت دختر و گروه گواه نه پسر و شش دختر بودند. میانگین و انحراف معیار سن آزمودنی ها در گروه آزمایش $7/5 \pm 1/64$ سال و در گروه گواه $8/3 \pm 1/94$ سال به دست آمد. همچنین میانگین و انحراف معیار هوش کلامی آزمودنی ها در گروه آزمایش $9/34 \pm 1/36$ و در گروه گواه $10/05 \pm 1/66$ و هوش عملی در

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار متغیرهای دقت توجه و سرعت توجه در گروه آزمایش و گروه گواه

آزمون	متغیر	گروه	ارزیابی اول	ارزیابی دوم	ارزیابی سوم
			میانگین	انحراف معیار	میانگین
استروپ	دقت	آزمایش	۸۳/۵	۱/۲۵	۸۶/۳
		گواه	۸۴/۴	۱/۴۷	۸۵/۰
سرعت	سرعت	آزمایش	۸۴/۶	۱/۷۵	۸۶/۵
		گواه	۷۵/۶	۲/۳۵	۷۶/۳

همان گونه که در جدول ۲ ملاحظه می شود، میانگین نمره دقت توجه در گروه آزمایش از $84/6$ (قبل از مداخله) به $86/5$ (بعد از شش جلسه مداخله) و سپس به $95/0$ (پس از مداخله) رسید؛ اما در گروه گواه در هر دو متغیر دقت توجه و سرعت توجه، تغییرات

میانگین نمره دقت توجه در گروه گواه از $83/5$ (قبل از مداخله) به $86/3$ (بعد از شش جلسه مداخله) و سپس به $96/4$ (پس از مداخله) رسید. همچنین میانگین

3. Pack

1. Face
2. Home

چشمگیر نبود.

متغیرها معنادار نبود ($F=2/29, p=0/33$)، شرط همگنی ماتریس‌های واریانس‌کوواریانس برقرار بود. براساس آزمون لون و معنادار نبودن برای همه متغیرها، شرط برابری واریانس‌های بین‌گروهی نیز رعایت شد ($p>0/05$). همچنین باتوجه به معنادار نبودن آزمون کرویت موچلی و برقراری فرض کرویت ($p>0/05$)، تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر به‌کار رفت.

در ادامه نتایج تأثیر توانبخشی بر بازداری پاسخ در کودکان مبتلا به نقص توجه/بیش‌فعالی در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر درباره تأثیر توانبخشی بر بازداری پاسخ در کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی

متغیر	منبع اثر	F	مقدار p
دقت	گروه	5/03	0/020
	زمان	2/36	0/003
	تعامل گروه و زمان	2/36	0/030
سرعت	گروه	4/66	0/040
	زمان	2/56	0/030
	تعامل گروه و زمان	1/56	0/020

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد، اثر گروه بر متغیر دقت توجه ($p=0/030$) و متغیر سرعت توجه ($p=0/020$) معنادار بود؛ ازاین‌رو می‌توان نتیجه گرفت که تأثیر توانبخشی بر گروه‌ها در زمان‌های ارزیابی متفاوت است. در ادامه تجزیه و تحلیل، برای بررسی روند تغییرات در گروه آزمایش از آزمون تعقیبی LSD استفاده شد. نتایج این آزمون در جدول ۴ مشاهده می‌شود.

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد، اثر گروه بر متغیر دقت توجه ($p=0/040$) و متغیر سرعت توجه ($p=0/040$) در سه نوبت ارزیابی بین دو گروه تفاوت معنادار داشت. همچنین اثرات درون‌گروهی مشخص می‌کند، در متغیر دقت توجه ($p=0/003$) و متغیر سرعت توجه ($p=0/030$) بین نوبت‌های ارزیابی اول، دوم و سوم تفاوت معنادار وجود داشت. نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد، اثر تعامل زمان و

جدول ۴. نتایج آزمون LSD برای تعیین اثر مداخله توانبخشی بر بازداری پاسخ در گروه آزمایش

متغیر	مقایسه نوبت ارزیابی	تفاوت میانگین‌ها	خطای معیار	مقدار p
دقت	ارزیابی اول-ارزیابی دوم	-1/65	0/21	0/400
	ارزیابی اول-ارزیابی سوم	-0/50	0/23	0/030
	ارزیابی دوم-ارزیابی سوم	1/15	0/14	0/750
سرعت	ارزیابی اول-ارزیابی دوم	-1/90	0/22	0/660
	ارزیابی اول-ارزیابی سوم	-10/40	0/29	0/028
	ارزیابی دوم-ارزیابی سوم	-8/50	0/21	0/550

همان‌طورکه در جدول ۴ مشاهده می‌شود، در متغیر دقت توجه ($p=0/030$) و در متغیر سرعت توجه ($p=0/028$) بین نوبت ارزیابی اول و سوم تفاوت معنادار وجود داشت و مقایسه میانگین‌ها نشان می‌دهد دقت توجه و سرعت توجه آزمودنی‌ها پس از توانبخشی شناختی نوبت سوم افزایش یافت.

۴ بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی برنامه توانبخشی حافظه بر عملکرد اجرایی بازداری پاسخ در کودکان مبتلا به نقص توجه/بیش‌فعال انجام شد. نتایج نشان داد، بین آزمودنی‌های گروه آزمایش و گروه گواه از نظر بهبود در عملکرد اجرایی بازداری پاسخ، در مرحله پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود داشت. باتوجه به این نتایج می‌توان گفت، برنامه توانبخشی حافظه بر عملکرد اجرایی بازداری

استفاده از تکالیف کامپیوتری در تقویت توانایی‌های شناختی و کاهش نشانه‌های اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی تأثیر دارد (۱۰)؛ اما نتایج مطالعه بیکیک و همکاران با یافته‌های پژوهش حاضر ناهم‌سوست. آن‌ها نشان دادند، استفاده از برنامه اکتیویتی تأثیر معناداری بر توانایی‌های شناختی و کارکردهای اجرایی گزارش شده توسط والدین ندارد (۱۴).

در تبیین یافته پژوهش حاضر می‌توان گفت، یکی از علل اصلی ایجاد اختلال در میان کودکان با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی، مشکل در کارکردهای اجرایی است. تأخیر در تحول قطعه پیشانی این کودکان باعث نقص در کارکردهای اجرایی می‌شود؛ به‌طوری‌که قطعه پیشانی محل شکل‌گیری بازدارنده پاسخ است (۵). براساس تحقیق ژیانگ و جانستون، نقیصه قوی‌تر کارکردهای اجرایی در مبتلایان به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی در میزان بازدارنده پاسخ است. کودکان با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی در بازدارنده در مقایسه با کودکان بهنجار مشکل بیشتری دارند (۱۱). عملکردهای آسیب‌دیده مغز با استفاده از قانون انعطاف‌پذیری، بازیابی می‌شوند. در این فرایند، نواحی سالم مغز به نواحی دچار نقص کمک می‌کنند. درواقع راه‌های جایگزین برای انجام وظایف نواحی آسیب‌دیده به‌وجود می‌آید که از طریق توانبخشی شناختی امکان‌پذیر است. خودگواهی به‌منظور دستیابی به موفقیت‌های تحصیلی و شناختی ضرورت دارد و هدف اساسی در توانبخشی شناختی رایانه‌ای کمک به خودگواهی و تقویت توانایی‌های شناختی است (۲۳).

در سطح نظری می‌توان این یافته‌ها را براساس مکانیزم‌های زیربنایی شکل‌پذیری مغز تبیین کرد. یکی از مکانیزم‌ها اصلاح اتصال سیناپسی است. در این مکانیزم فعالیت مکانیزم‌های نورونی، در افراد دارای نقص کارکرد همانند افراد بهنجار فعال می‌شود و در بهبود عملکرد آن‌ها سهیم هستند. یافته‌های پژوهش بیگورا و همکاران مشخص کرد، در سیستم عصبی مرکزی اصلاحات دینامیک می‌تواند در ساختار و عملکرد رخ دهد. این اصلاحات براساس یادگیری در سرتاسر عمر وجود دارد که به مغز اجازه پردازش، رمزگشایی و اجرای دانش و مهارت‌های جدید را می‌دهد (۲۴). مطالعات تصویربرداری مغز انسان نشان داد، آموزش عملکردهای شناختی و مهارت‌های اساسی می‌تواند تغییراتی در مقادیر ماده خاکستری و فعالیت سیناپسی ایجاد کند؛ همچنین در شکل‌پذیری مغز، درون‌داد حسی ساختاریافته و فعالیت ساختاریافته مثل آموزش و بازتوانی شناختی منجر به سازماندهی دوباره سیناپسی می‌شود (۲۴).

ترمیم نورون‌های مسئول بازدارنده پاسخ از طریق تکالیف توانبخشی امکان‌پذیر است (۱۶). در قانون شکل‌پذیری مغز تحریک مکرر و مناسب نواحی کم‌فعال، باعث تغییرات نورونی می‌شود و درنهایت تغییرات پایداری را به‌وجود می‌آورد. شواهد زیادی این تغییرات پایدار را با استفاده از ابزارهای توانبخشی شناختی نشان داده است (۱۰).

برنامه توانبخشی شامل برنامه‌هایی است که منجر به بهبود کارکردهای اجرایی کودکان با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی می‌شود. با انجام تکالیف توانبخشی شناختی فعالیت مغز در نواحی قطعه پیشانی افزایش می‌یابد و درنهایت کارکردهای اجرایی ازجمله بازدارنده پاسخ بیشتر می‌شود. ازطرفی شواهد نشان می‌دهد، توانبخشی شناختی نواحی قطعه پیشانی را تحریک می‌کند (۱۲)؛ بنابراین می‌توان استنباط کرد که با توانبخشی شناختی بازدارنده پاسخ بهبود می‌یابد.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به محدودیت زمانی برای پژوهشگر و نداشتن مرحله پیگیری برای تعیین میزان پایداری تغییرات اشاره کرد. همچنین باتوجه به انجام مداخله از طریق برنامه رایانه‌ای، مساوی نبودن تسلط کودکان بر استفاده از رایانه جزو محدودیت‌های مطالعه حاضر بود. به‌علاوه، آزمودنی‌های پژوهش حاضر فقط سنین ۷ تا ۱۱ سال بودند که شایسته است تعمیم آن به سنین پیش از دبستان و کودکان با جنسیت و پایه تحصیلی متفاوت و دارای نشانه‌های نقص توجه/بیش‌فعالی با تأمل انجام شود و این موضوع نیاز به انجام پژوهش‌های جداگانه دارد. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده قبل از انجام مداخلات، میزان تسلط و مهارت دانش‌آموزان با رایانه سنجیده شود. همچنین این برنامه توانبخشی به سایر متخصصان، معلمان و والدین کودکان با اختلال و نیز کودکان مبتلا به نقص توجه/بیش‌فعالی و کودکان عادی آموزش داده شود تا آن‌ها از این راهبردها برای کاهش رفتارهای تکانشگری کودکان و افزایش بازدارنده پاسخ آن‌ها بهره‌مند شوند.

۵ نتیجه‌گیری

براساس یافته‌های این پژوهش نتیجه گرفته می‌شود که برنامه توانبخشی حافظه بر بهبود عملکرد اجرایی بازدارنده پاسخ کودکان با اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی اثربخشی دارد.

۶ تشکر و قدردانی

از تمام افرادی که در انجام تحقیق یاری کردند، به‌خصوص کودکان و خانواده‌های شرکت‌کننده در این طرح تشکر و قدردانی می‌شود.

۷ بیانیه‌ها

تأییدیه اخلاقی و رضایت‌نامه از شرکت‌کنندگان
رضایت‌نامه اختیاری و آگاهانه از والدین دریافت شد. همچنین کودکان با تمایل خود در این پژوهش شرکت کردند.

رضایت برای انتشار

این امر غیر قابل اجرا است.

تضاد منافع

این مقاله برگرفته از پایان‌نامه رشته روان‌شناسی عمومی است. نویسندگان اعلام می‌کنند هیچ‌گونه تضاد منفعی ندارند.

References

1. Weibel S, Nicastro R, Prada P, Cole P, Rüfenacht E, Pham E, et al. Screening for attention-deficit/hyperactivity disorder in borderline personality disorder. Journal of Affective Disorders. 2018;226:85–91. doi:[10.1016/j.jad.2017.09.027](https://doi.org/10.1016/j.jad.2017.09.027).

2. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5. 5th ed. Washington, D.C: American Psychiatric Association; 2013.
3. Egger HL, Kondo D, Angold A. The epidemiology and diagnostic issues in preschool attention-deficit/hyperactivity disorder: a review. *Infants & young children*. 2006;19(2):109–22. doi:[10.1097/00001163-200604000-00004](https://doi.org/10.1097/00001163-200604000-00004)
4. Kirk S, Gallagher JJ, Coleman MR. Educating exceptional children. 14th edition. CT: Cengage Learning; 2015.
5. Dohle S, Diel K, Hafmann W. Executive functions and the self-regulation of eating behavior: a review. *Appetite*. 2018;124:4–9. doi:[10.1016/j.appet.2017.05.041](https://doi.org/10.1016/j.appet.2017.05.041)
6. Roebbers CM. Executive function and metacognition: Towards a unifying framework of cognitive self-regulation. *Developmental Review*. 2017;45:31–51. doi:[10.1016/j.dr.2017.04.001](https://doi.org/10.1016/j.dr.2017.04.001)
7. Orban SA, Rapport MD, Friedman LM, Kofler MJ. Executive function/cognitive training for children with ADHD: do results warrant the hype and cost? *The ADHD Report*. 2014;22(8):8–14. doi:[10.1521/adhd.2014.22.8.8](https://doi.org/10.1521/adhd.2014.22.8.8)
8. Rapport MD, Bolden J, Kofler MJ, Sarver DE, Raiker JS, Alderson RM. Hyperactivity in boys with attention-deficit/hyperactivity disorder (ADHD): a ubiquitous core symptom or manifestation of working memory deficits? *J Abnorm Child Psychol*. 2009;37(4):521–34. doi:[10.1007/s10802-008-9287-8](https://doi.org/10.1007/s10802-008-9287-8)
9. Sharifi Daramady P, Begian Koole Marz MJ, Veisi N, Bakhti M, Padervand H. Relation of temperament and character dimension with response inhibition in boy students with conduct disorder symptoms. *Clinical Psychology and Personality*. 2016;13(2):33–42. [Persian]
10. Maghsudloo M, Nejati V, Fathabadi J. Effectiveness of ARAM cognitive rehabilitation package on improvement of executive function based on behavioral rating in preschool children with ADHD symptoms. *Psychology of Exceptional Individuals*. 2019;9(33):23–43. [Persian] https://jpe.atu.ac.ir/article_10015.html?lang=en
11. Jiang H, Johnstone SJ. A preliminary multiple case report of neurocognitive training for children with AD/HD in China. *SAGE Open*. 2015;5(2):215824401558681. [10.1177/2158244015586811](https://doi.org/10.1177/2158244015586811)
12. Hoekzema E, Carmona S, Tremols V, Gisbert JD, Guitart M, Fauquet J, et al. Enhanced neural activity in frontal and cerebellar circuits after cognitive training in children with attention-deficit/hyperactivity disorder. *Hum Brain Mapp*. 2010;31(12):1942–50. doi:[10.1002/hbm.20988](https://doi.org/10.1002/hbm.20988)
13. Traverso L, Viterbori P, Usai MC. Improving executive function in childhood: evaluation of a training intervention for 5-year-old children. *Front Psychol*. 2015;(6):525. doi:[10.3389/fpsyg.2015.00525](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2015.00525)
14. Bikic A, Leckman JF, Christensen TØ, Bilenberg N, Dalsgaard S. Attention and executive functions computer training for attention-deficit/hyperactivity disorder (ADHD): results from a randomized, controlled trial. *Eur Child Adolesc Psychiatry*. 2018;27(12):1563–74. doi:[10.1007/s00787-018-1151-y](https://doi.org/10.1007/s00787-018-1151-y)
15. Steeger CM, Gondoli DM, Gibson BS, Morrissey RA. Combined cognitive and parent training interventions for adolescents with ADHD and their mothers: a randomized controlled trial. *Child Neuropsychology*. 2016;22(4):394–419. doi:[10.1080/09297049.2014.994485](https://doi.org/10.1080/09297049.2014.994485)
16. Najarzadegan M, Nejati V, Amiri N, Sharifian M. Effect of cognitive rehabilitation on executive function (working memory and attention) in children with attention deficit hyperactivity disorder. *Journal of Rehabilitation Medicine*. 2015;4(2):97–108. [Persian] http://medrehab.sbmu.ac.ir/article_1100031.html
17. Cohen J. A power primer. *Psychol Bull*. 1992;112(1):155–9. doi:[10.1037/0033-2909.112.1.155](https://doi.org/10.1037/0033-2909.112.1.155)
18. Conners CK. Conners' Rating Scales–Revised: technical manual. North Tonawanda, NY: Multi-Health Systems; 1997.
19. Stroop JR. Studies of interference in serial verbal reactions. *Journal of Experimental Psychology*. 1935;18(6):643–62. doi:[10.1037/h0054651](https://doi.org/10.1037/h0054651)
20. Goldstein S, Goldstein M. Managing attention deficit hyperactivity disorder in children: a guide for practitioners. Second edition. John Wiley & Sons Inc; 1998.
21. Zargari Nejad GH, Yekkeh Yazdandoost R. Efficacy of parent's training on problem behaviors in ADHD children. *Psychological Studies*. 2007;3(2):29–48. [Persian] https://psychstudies.alzahra.ac.ir/article_1694.html?lang=en
22. Khodadi M, Mashhadi A, Amani H. Simple Stroop Task software. Tehran: Sina Institute of Behavioral Sciences Cognitive Research. 2013. [Persian] <https://www.sinapsycho.com/Shop/Product/1328>
23. Nejati, V. Attentive rehabilitation of Attention and memory (ARAM). Tehran: Roshde Farhang; 2018. [Persian]
24. Bigorra A, Garolera M, Guijarro S, Hervás A. Long-term far-transfer effects of working memory training in children with ADHD: a randomized controlled trial. *Eur Child Adolesc Psychiatry*. 2016;25(8):853–67. doi:[10.1007/s00787-015-0804-3](https://doi.org/10.1007/s00787-015-0804-3)